

Sygnatura akt I C 140/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 140/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. K. (2) (prawidłowe nazwisko K. k. 69) kwoty 2 218,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18.10.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona powodowa twierdziła, że pozwany zawarł z nią w dniu 13.09.2015 r. umowę o prowadzenie rachunku bankowego w formie elektronicznej, na którym to rachunku powstało nieuregulowane przez pozwanego zadłużenie w łącznej kwocie 2 218,64 zł. Istnienie wierzytelności potwierdzał wyciąg z ksiąg bankowych.

Pozwany M. K. (1) na rozprawie w dniu 11.08.2017 r. wniósł o oddalenie powództwa. Zaprzeczył podpisywaniu umowy z mBankiem. Podał, że był w punkcie O. w celu zapoznania się z ofertą, dał dowód osobisty pracownikowi firmy (...), a później dowiedział się, że ma konto w banku i pieniądze zostały wyciągnięte.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.09.2015 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a osobą przedstawiającą się jako M. K. (2) zawarta została umowa o prowadzenie rachunku bankowego, z której wynika, że posiadacz rachunku złożył wniosek o wydanie karty debetowej do rachunku, który miał zostać wskazany w potwierdzeniu otwarcia rachunku.

Dowód: umowa o prowadzenie bankowych rachunków dla osób fizycznych k.26-27.

Elektroniczne zestawienie operacji z rachunku bankowego prowadzonego dla M. K. (2) o numerze (...) w mBanku za okres od 14.09.2015 r. do 21.10.2016 r. odnotowuje m.in. w dniu 14.09.2015 r. w kolumnie „kapitał n/zap.” wartość „- 1 950,00”.

Dowód: elektroniczne zestawienie operacji k. 42-43

Wyciąg z ksiąg bankowych z 17.10.2016 r., zaopatrzony w pieczęć Banku oraz podpis pracownika Banku, stwierdza, że (...) S.A. przysługuje od M. K. (2) wierzytelność w łącznej kwocie 2 218,64 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 25.

Pozwany M. K. (1) dwa albo trzy tygodnie przed tym, jak kredyt został zaciągnięty na jego nazwisko, był w J. w salonie (...), gdzie chciał sprawdzić ofertę na telefon. Pracownik O. pytał go czy posiada konto, na co odpowiedział przecząco. Pracownik O. wziął od pozwanego dowód osobisty. Pozwany po kilku dniach na adres domowy otrzymał kartę do bankomatu. Kontaktował się z Bankiem poprzez infolinię, jednak nie przeszedł pozytywnej weryfikacji tożsamości.

Dowód: zeznania pozwanego M. K. (1) z 13.04.2018 r. e-protokół rozprawy od 00:03:17 do 00:12:52.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c. strony obowiązane są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.). W myśl przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Do uwzględnienia powództwa konieczne było wykazanie przez stronę powodową podawanych przez nią istotnych okoliczności poprzez udowodnienie istnienia zobowiązania.

W niniejszej sprawie strona powodowa przedstawiła szereg dokumentów, z których jednoznacznie nie wynika, aby pozwany M. K. (1) był zobowiązany do świadczenia. W zasadzie każdy przedstawiony dokument obarczony jest jakiegoś rodzaju „wadliwością”. Przedłożone przez powodowy Bank dokumenty jedynie „uprawdopodobniają” roszczenie, a tylko i wyłącznie procesowe udowodnienie wszystkich istotnych okoliczności doprowadzić może do wydania orzeczenia sądowego zgodnego z żądaniem pozwu. Należy stwierdzić, że strona powodowa nie wykazała, aby M. K. (1) zaciągnął poprzez rachunek zadłużenie oraz go nie spłacił.

W pierwszym rzędzie należy zaznaczyć, że pozew, wyciąg z ksiąg bankowych, umowa o prowadzenie rachunku bankowego, wezwania do zapłaty, zestawienie elektroniczne operacji dotyczą osoby o personaliach M. K. (2). Z tego zbioru pozew stanowi dokument szczególny, jest bowiem pismem procesowym. Czynności podjęte przez sąd (uzyskanie zaświadczenia z systemu (...) -SAD) doprowadziły niejako do konwalidacji błędu w pozwie dotyczącego brzmienia nazwiska pozwanego, które zresztą pozwany sam potwierdził na rozprawie. Nie stanowiło to przeszkody do nadania biegu sprawie, bowiem strona powodowa podała prawidłowy numer PESEL. Niemniej jednak pozostałe dokumenty prywatne taką nieścisłość zawierają.

Co do umowy o prowadzenie bankowych rachunków dla osób fizycznych k.26-27, należy stwierdzić, że umowa nie zawiera podpisu posiadacza rachunku. Strona powodowa powołuje się na zawarcie umowy w formie elektronicznej. W nagłówku dokumentu umowy widnieje logo firmy (...) i nazwa (...). Tymczasem z regulaminu O. Finanse przedłożonego przez powodowy Bank wynika (§7 ust. 1), że do zawarcia umowy niezbędne jest ustalenie tożsamości wnioskodawcy. Należy skonstatować, że tożsamość wnioskodawcy nie została należycie zweryfikowana, gdyż wydruk dokumentu umowy zawiera błąd w nazwisku posiadacza. W tym miejscu należy podnieść, że pozwany próbował skontaktować się przez infolinię Banku, aby wyjaśnić sprawę, jednak nie został przez pracownika zidentyfikowany, z powodu niezgodności podanego nazwiska panińskiego matki z tym odnotowanym przez Agenta w umowie. Ponadto należy zaakcentować, iż z samej umowy nie wynika, aby posiadaczowi rachunku został przydzielony konkretny numer rachunku bankowego – miało to nastąpić w odrębnym potwierdzeniu otwarcia rachunku. Strona powodowa takiego potwierdzenia nie dołączyła do sprawy. Trzeba zauważyć, że nawet gdyby uznać, że umowa była ważna, to z samej jej treści nie wynika, że pozwany zaciągnął zadłużenie.

Kolejnym dokumentem złożonym do akt jest zestawienie operacji na koncie cyt. (...) o numerze (...). Dokument ten został wygenerowany automatycznie z systemu elektronicznego banku. Należy zaznaczyć, że oprócz niezgodności w nazwisku wskazanym w zestawieniu z prawidłowym nazwiskiem pozwanego, wydruk ten nie zawiera żadnych innych, indywidualizujących go cech, które można by odnieść do pozwanego. Nie sposób także powiązać przedłożonego zestawienia z samą umową o otwarcie rachunku, gdyż umowa nie zawierała indywidualnego numeru konta

posiadacza. Zestawienie to stanowi historię transakcji na koncie bankowym M. K. (2) o numerze (...). Transakcja obciążająca rachunek na kwotę 1 950 zł wiązać się z musi z kausą, czyli przyczyną przysporzenia, a ta w żaden sposób nie wynika z zebranych dowodów.

Odnosząc się do wyciągu z ksiąg bankowych należy wskazać, że wprawdzie moc dowodowa prawidłowo sporządzonego wyciągu z ksiąg bankowych jest duża (dowód ten może stanowić podstawę wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym), to obecnie dokument ten nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego (zob. art. 95 Prawa bankowego). Wyciąg taki stanowi dokument prywatny i podlega swobodnej ocenie sądu. Przedłożony wyciąg z ksiąg bankowych stanowi konsekwencję automatycznego powielania danych zapisanych w systemie elektronicznym banku i skoro, jak wskazano wyżej, umowy o otwarcie rachunku nie można powiązać z wyciągiem operacji, których to z kolei nie da się odnieść do pozwanego, to również i wyciąg z ksiąg bankowych nie przesądza skutecznie o istnieniu wierzytelności.

Podkreślenia wymaga również, że sąd wezwał powodowy Bank do przedstawienia oryginału umowy zawartej między stronami (k. 70), lecz mimo znacznego upływu czasu, strona powodowa takiego dokumentu nie przedstawiła.

W tych warunkach roszczenie strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko M. K. (1) o zapłatę 2 218,64 zł jako nie udowodnione należało oddalić.